

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőséghez A. Lendva Tempelomter, az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések pedig a kiadólapkiadóhozoshoz Balkányi Ernő Fő-utca 10. küldendők.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Kéziratok nem adnak vissza.

DÉLZALA

Társadalmi, közművelődési és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapestre: a Reuter újságírók és a Magyar Távir. Iroda, Eckstein B., Fischer A. D. és Goldbergner W. A. hirdetési irodája. Bécsben: Mosse Rudolf hirdetési irodája.

A helybeli és járási hatóságok, az alsó-lendvai községi és körjegyzői egyesület, az „Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság” hivatalos közlönye.

Házi ipart érdeklő intézkedések.

A kézműiparral a háziipar fejlesztésének szükségessége, erősen foglalkoztatja a kormányzatot manapság, mert nemcsak az ipari termelés egyik igen fontos tényezőjét képezi a kisipar, hanem az állam pénzügyi érdekeit is igen közölről érdeki, minthogy kétszázezeret meghaladó adózóról van szó.

A házi ipar nem rendes, illetőleg rendszeres kereseti forrás, hanem csekély kivétellel csak mellékkereset, ennél fogva a házi iparnak feltartása és fejlesztése nagy nehézségekbe ütközik.

A kormányunkat e tekintetben vád épen nem érheti, mert e téren is a törekvése oda irányul, hogy a háziipart azon ágazatokban, melyekben versenyképes, a termelés rendszeres tényezőjévé fejlessze, nevezetesen gyárakkal kapcsolatba, mely esetben a gyár adná a nyers anyagot, esetleg fél gyártmányokat, a házi iparosnak csak munkabért fizet s az általa szállított árukat ismét gyárral készítve kibocsátja kereskedelmi forgalomba.

És a hol a házi ipar ily alapon szervezhető, ott a kormány a legmesszebb menő anyagi és erkölcsi támogatást nyújtja.

A hol pedig ez nem lehetséges, ott a lakosságnak a mezőgazdasági munkákat kiegészítő mellékgazdaságokat kell fejleszteni, növelve ezzel a lakosság ezen részének kereseti viszonyait.

A fejlesztés két irányú lehet: az egyik az, hogy a nép az évszázadokon át megörözlött eredeti motívumokat a közönség változott ízlésének használja fel. A másik irány az értékesítés, mely irányban a teendő az, hogy a nép a készítményeivel ne legyen a bizonytalan értékesítésnek kitéve, hanem inkább rendelésre dolgozzék, vagy legalább biztosan értékesíthesse készítményeit, hogy ez által megkíméltesse a gyakori csere üzletekét.

Azon házi ipari ágakra, melyek piac-képesek, a kormány időleges vándortanfolyamokat szándékozik rendeztetni a vidéken, ezek révén újabb munkanemeket meghonosítani, s feljuttatására az egyes szakbavágó iparoktatási intézetekben mintákat készíteni, hogy azokat az egyes tehetségesebb és szorgalmasabb házi iparosok között ki-oszthassa. E kívül többek közül néhányat vidékenként államköltséggel kiképeztetni, majd őket megfelelő berendezéssel is ellátni, hogy a tanulatok otthon értékesíthessék és elterjeszthessék.

Ugyancsak az értékesítésre nézve, a

kormány hajlandó a minden komolyabb, megbízhatóbb magánvállalatot támogatni, a fővárosban házi ipari bazárt, s ezzel az ország és a külföld nagyobb városaiban fiók szervezéssel kisebb házi ipari áruházakat létesíteni, hogy ezzel is e cikkek kelendőségét előmozdítsa és azoknak a piacra való bevezetését eszközölje.

Minthogy pedig nálunk e téren, mely főleg az alsóbb, szegényebb néposztály anyagi viszonyain van hivatva segíteni, igen kevés történt eddig, holott erre már régebben is nagy súlyt kellett volna fektetni, így szükségnek tartja a kormány, a hazai közönség, valamint a külföldi szakkörök köll tájékoztatására, egyes becsebbes szakkun-kalátok kiadását, egy továbbá a házi iparral foglalkozó munkások elméleti oktatásáról is gondoskodni,

Általában a kormányunknak e téren, kedvező gondoskodását, melyet feladatult tűzött ki a legközelebbi multban, csak elismeréssel fogadhatunk, mert ezáltal kétségkívül nagy mértékben fog hozzájárulni azon közgazdasági közvélemény, mely ipari ügyeink fejletésére és a közönség szélesebb rétegeinek abba teendő bevonásához szükséges.

Szóval idővös a kormányunk óhajai nagyon is, mert az államhatalomnak nemcsak az egységben levő nagy, milliókat ki-

TÁRGA.

Te benned...

A „Délzala” eredeti tárcája.

Te benned busz, szívem, az árva,
Meglelte a legjobb szívét.
Föltámasztod te jó, te drága
Borus lelkeben a hitet.

Leküldte angyalát az Isten!
Ily nőt nem ismerék soha!
Hüségét ígér, üdvöt íten.
Kis ajkaid édes mosolya.

Egy csalfa dallam hitt a mélybe,
Seb tántorgott busz szívemen,
Nem érhettem soha se révbe,
Vészek közt kellett lejtennem.

S mikor a bu a multba olvadt,
Még egyre égett, egyre fájt a —
A régi bánat éjbe vonhat
Akármily napsütötte tájt.

Éj volt köröttem . . . Megjelentél
Te kedves, drága jó leány
S hogy kedvesen élembe lengtél,
Csupa verőfeny hullt reám.

A borus multból megváltottál,
Halásan pillantok read,
Te ki szívemnek beket hoztál,
Most add az üdvöt is magát!

Varsányi Gyula.

A szerelem temetése.*

Irta: VÉRTÉSSY GYULA.

A férfi közelebb húzódott az asszonyhoz,
Megtogta a kezét és úgy keltele:
— Ne legyen hozzám rossz! Csak egy piezit,
csak egy parányit legyen jó!

— Az asszony kilútht kezét a férfi kezéből és
hirtelen, határozott mozdulattal felállt mellőle. Majd
gunyolódó hangon mondta:

— Csak semmi bizalmaskodás kedves barátom!
Valaha, mikor majdnem kínáltam a kezemet
őnek, nem kellett, most pedig nem adom! Különben
ha azt akarja, hogy itt maradjak, legyen szives
valami más, érdekesebb témáról beszélni,
mint amivel odig utantott.

— Valaha nem volt érdektelen magának, ha a szerelemről beszéltem.

— Valaha nem! De most az! Sok megváltozott azóta! Akkor bolondos leány voltam, most komoly asszony vagyok; akkor magát szerettem, most a ferjemet szeretem. Azaz hogy amit maga iránt éreztem, talán nem is volt igazi szerelem! Csak áféle első álma a szívnek! Realis igazság

* Mutatvány a „Délzala” ajándéka „Otthon” című folyóirattól.

nem volt abban a szerelemben! Ha lett volna, nem mult volna el így gyorsan!

— Nem is mult el Szeret maga engem most is!
— Ostobaság! — vetette oda mintatlankodva az asszony és kifelé indult a szobából.

— Ne menjen, ne hagyjon itt!
Megindult, szenvedélyes és amellett fájdalmas hangon beszélt a férfi. A nő visszafordult:

— Jól van maradok! De csak ha jól viseli magam! Én leülök a dívánra, maga a székre és ott beszélhet ameddig tetszik és amiótt tetszik, miután azt nem akarja megtenni, hogy arról beszéljen, ami nekem tetszik.

— De ha én nem tudok másról beszélni, csak arról, hogy mennyire szeretem magát.
Hát beszéljen, ha ez magának jól esik — mondta az asszony, közönyt, hidegséget és unottságot tetve, míg valójában, egész testében lázalt, opedással hallgatott a szép szöke leány bezedére.

— Hiába akarok magának parancsolni! Szégyentelen magam önmagam előtt és mégsem tudok másképp tenni, mint gyávan könyörögni egy jó zsvaért, egy tekintetért. Hiába minden büszkeség, minden férfiaság! Szeretem, szeretem, ha kinyugol is, ha kinevet is, ha elkerget is maga mellől, én mindig csak szeretni fogom. Életemben most érezem először az igazi, tiszta, nagy szeretmet. Azt, amelyet eddig hivatkozva megtagadtam! Azt, amelyről nem hittem, hogy létezik. Utóirat a nevezisi, megbünteteit az igazságos Isten. Megmutatta nekem a szerelem erejét, mindenek legyöze hatalmát és én vergődöm, kinlódom, mint valami

tevé vagyont kell megvédeni s azokon örködni, vagyis nemcsak a kevés ember sok millióját s jölétét kell biztosítani, hanem a sok kisiparral foglalkozók kevés milliója felett is kell örködni és gyarapíttatni, vagy ezáltal ez alsóbb néposztályban is lehetőleg a jölét meghonosítsassék.

Erzsébet királyné emlékének megörökítése.

A vallás-és közoktatásügyi miniszter f. 1898. évi október 4-én 4.196. elnöki szám alatt feljelölhetlen emlékeztető Erzsébet királyné emlékezetének megörökítése végett a jövő iskolai évtől kezdve november hó 19-én iskolai ünneppel tartását rendeli el.

A rendelet szerinti szövege:

„Még frissen sajog a szörnyű seb, melyet nemzetünk lelken ütött a durva gyilkos, aki Magyarország földi mentőjét, Erzsébet királynénak, orvul megölte messze idegenben.

Megölte azt a Királynét, aki nemzetünk szószólója, anyja volt, aki megosztotta faluját a szegényekkel; aki, mint dícső vezdesztje, Erzsébet, fejedelmi palastjának szárnya alá vette a szűkülő-kört, aki fájó könyveket törtél le, miáltal lelke sít, s aki mindeneknél jó anyja volt, s kinek által nyomán az engedelmesség rózsái fakadtak, — megölte egy alaváló szövetség vadallatát aljassult tagja, elő példájának annak, hogy miről lesz ember a rossz nevelés és ferde élet hatása alatt, mikor hit és erkölcs nélkül nő fel s nyomorult észével tulteszi magát a törvény korlátain.

Tanítsuk az ifjúságot hinni és munkálkodni. Tárjuk fel előtte azt, a rettenetes örvényt, a melyet a fejletlenség és szívelenség tanul nyitnak minden társadalmamban. Tanítsuk megutálni azt az intézményt, melynek mérges, gyalogatos fája ilyen átkozott gyümölcsöt terem.

És tanuljunk megölygödni a változhatatlannal! Tekintsünk fel a mi szeretett Felsőcsécsé Királyné megört szivére, a melyet oly iszonyú sebekkel véreztet meg a sors; de a mely fenséges atyja szív meg akkor is a miénk, nevé, alattvalói, mikor ezernyi sújtó sorscsapás gyögyíthatatlan sebet üt rája, s a mely szív melyes fájdalomban megöpett lelkei odatárga élen, mondván: Szeretemet, atyám gondom, mindennem — a tiétek. — Az Ó fájdalma a mi fájdalunk; lassa a mi forron szeretett Király-Atyánk, hogy a palotától a kuny-

hög minden szív vele fáj, minden szem vele sir, s mutassák meg: mennyire szereték Öt, mikor Felsőcsécsé Hitvesét siratjuk s Annak drága emléket örözzük, ünnepljük.

Neveljük Erzsébet Királyné emlékében a tanuló ifjúságot. Nem szabad az Ó dícső emlékeztetének meghalványulnia a jövő nemzedékek lelkeiben sem. Évrol-évre szenteljék az Ó dícső és áldott emlékeztetést az Ó vedesztje Erzsébetnek napját, november tizenkilencedikét. — S míg a gyász és szomorú esztendejében már megtartottuk gyász-ünnepeinket, — ezental évrol-évre, Erzsébet napján, mello gyászünneppelvet újítsuk fel a mi elvezett Patronnánknak, Erzsébet királynaszonyunk, emlékeztét; forduljon a maga hitese Istennek öntárhöz, Teremtője kegyelméhez az egész magyar tanuló ifjúság, s a tiszta gyermek-lelkek és fellángoló ifjú szivek imádságában jusson az Ur elé a jövő nemzedékek halajja és szerelote Erzsébet Királyné iránt, a Ki szereloteked áldásválalmozott el bennünk; akinek utolsó imájába is bele van foglalva nemzetünk boldogsága.

S az isten-házából az erkölcs, törvény-tisztele, a tudás és hazaszeretet templomába, az iskolába gyűljön a fiatalág, a mely előtt igazgatók, vagy tanári sok hazatassa lelkesültten Erzsébet királyné áldott emlékeztét, a nemzet anyját, a kinek a szívet már halála előtt a fájdalom het törőfésé jarta át, akinek szent élete és vertanulhalála örök emlékeztetű álljon fiaik és leányaink előtt!

A gyász és emlékünneppel pedig járuljon a mi nemzetű imádságunkkal, a Kölesey „Hymnusával” a melynek szép szavaiért kerjünk áldást a Magyarok Istentől a mi nemzeteinkre és a trónra, melynek Ó soha el nem halványuló fényes csillaga volt.

Magyarország tanárainak akjaira s onnét a tanuló ifjúság szive melyek tegyék le Erzsébet Királyné dícső emlékeztét s haló porában is áldjuk azt az átvért jó szívet, amely annyira szeretett bennünket, hogy még holta után sem áldhatjuk és szerethetjük elégsé, s a melyvel a mi dícső, jó Királyunk vizgatálása, öröme szállt szirba, mindenekbe, de legkivált a mi gyászoló nemzetünknek örök fájalmáira.

Kerjük a népek és nemzetek Istent, hogy áldja meg, vizgatálja meg Felsőcsécsé Atyánkat, a Királyt, s áldjuk meg az C drága hitvesnek szent hamvait, mondván:

Áldott legyen dícsőült királynék: Erzsébet Felsőcsécsé asszonyunk emlékeztete!

nagy bünső, akinek még az a vizgatálása sínes meg, hogy bünhődés nem érdemelte meg! Ugy járok maga után édes Etelka, mint valami süsés-küta; nem kívánhat tölem olyan vezeklést, melyet meg ne tennék egy biztalo tekintetű, egy nyájás szávaert és magának még sínes hozzá meg jó szava sem. Szászors is megmondta már, hogy nem szeret, mertvétést kierezett minden szavából és lassa, — on megvetetlen, gyáván, egyre csak azt tudom ismételni:

— Szeretem, szeretem!

És míg beszélt ismét csak odahúzódott az asszony mellé, aki idegesen megrendült, talán annak a gondolatától is remegve, hogy eltalálja magát árulni, mintegy magát is erősíteni, biztatni akarta azzal az erélyes hanggal, amelyen megszólalt:

— Nem akarom hallgatni! Menjén!

— Mert fel tölem! — kiáltott fel a ferfi. Attól félünk, akik szeretik! Elkerget, hogy ne láthassam gyöngének!

— Csaldó! Csak az lenne remény nézve kelmetlen, ha ajtót kellene magának mutátni! A vendégemnek, a ferjem legjobb barátjának, annak az embernek, akit én is úgy szeretnék megtartani jó barátom! De így nem lehet! Igy nem adhatok magának esakuygva még egy jó szót sem!

— Rendelkezzék velem, olyan leszek, amilyené maga akar — mondta engedelmesen a ferfi, csak túrjön meg a közlemben.

— Lassa így már egészen kedves, jó fiú!

Lehet magával okosan beszélni! Csak a szereléről hallgasson. Arról a híres szereléről, mely bizony most is csak hangulat!

— Esküszöm, hogy nem!

— Nem esküszik hiszisen, mert maga ebben a pillanatban talán szentül bizon, hogy szeret engem! Kedves festő uram, jól ismerem én magát! Sokat hallottam azóta való dolgairol, amióta nem

láttam. Higgye el, hogy nem voltam kívánsi reá-juk, de valaki egy jó barátom, aki azt hitte, hogy ha a maga lehetségűrl tudósít, hát azzal nekem fájdalom okoz, — az híven értesített mindenről. Így tudtam meg a florenzi kalandját, tudja azzal a kis postafőnökével, a kit megszerelték az urától, azután a velenözsi nászját, ahova egy szerelős-nőkövel nászátartott, akit a Bauer vendég-könyvébe így iratott be, mint a feleséget! Tudok önnyed. Mindent, amivel maga állítólagos szerelmi bánatában vizgatálta magát. És épen ezért ne is fárassza magát azzal, hogy most az én fejemet akarta telebeszélni hazug vallomásokkal! Minek ez? Beszéljen inkább másról! Hiszen oly régr nem látuk egymást! Ót éve! Azóta maga neve emberre lett! Én pedig asszonyam lettem! Egyszerű, falusi asszonyam, aki rég elfelejtette leánykorának azokat a bohó álmaim, melyekre maga most újból emlékeztetni akarja. Beszéljen a terrórl, a sikereiről, az élete folyásáról, — higgye el, hogy a legjobb, legiszintűbb barátjé halgatja. S beszéljen arról is, hogy került most egyszerre hozzánk? Hogy boszótott meg nekem az asszony bünhömért, hogy maga miatt mentem zárdába? Vagy újból hangulata támadt és látni akart engem, akire őt év óta nem gondolt.

— Nem volt az ót évnek egy napja se, hogy önre ne gondoltam volna! De a büszkeség és a józanság visszatartott. Mi keresend ott — szót az eszem — a ferjét szereti, téged csak kinevetel! És én hallgattam az eszemre. Amíg bírtam. De most már nem bírtam. Így jöttem ide! A velenözsi Pesten összehozott Palivát, a meghívását örömmel fogadtam! Azt hittem hogy gyönyör lesz itt lennem maga mellett, nem is álmodtam arról, hogy ennyit kelljen szenvednem.

(Folytatása következik.)

Megyei rendes közgyűlés.

Előterjesztett a törvényhatósági tisztí fizetések rendezése tárgyában kiküldött bizottság javaslata, amely szerint a terbe veti rendezés a vármegye évi dotációját mintegy 18 ezer forinttal emelne, amelynek fedezésére pótdadó kivetését hozza javaslatba.

A tükös szavazás eredményének kihirdetése után az állandó választmány javaslatához képest a közgyűlés a helyigymiszter feliraltlag megkeresi az iránt, hogy a terbe veti fizetemeseléhez szükséges összeg erejéig a vármegye dotációját felemeli szíveskedjék.

A közgazdasági bizottság által az 1899/300-ik évekre szerkesztett ufenfartási előirányzat a közgyűlés elfogadta.

Az 1899-ik évre a betegápolási pótdadó 2 1/2 % -ban, a katonebizáallási pótdadó pedig a házber-és házostyaladóra 3 1/2 % -ban, míg a többi adónemre 3 1/2 % -ban állapítottat meg.

A vármegyei választott bizottsági tagoknak felső végén kilépo fele része s az év folyamán tagok helyébe teljesítendő választások határnapjául október hó 8-ika s a pótválasztásokra november hó 25-iké tüzött ki.

Hertelényi Ferenc bizottsági tagnak a Balaton melletti vasut segélyezés tárgyában beadott kérvénye kapcsán felolvasztatott a vármegyei vasuti bizottság üléseül felveti jegyzőkönyve, amely ülése a bizottság első sorban a vármegyei vasuti kölcsön konvertálásával foglalkozott, amely pénzügyi művelet a megkeresett bankok jelentése szerint jelenleg nem időszerű s ez okból a bizottság a konverzió ügyében a beállandó kedvezőbb pénzügyi viszonyok folyamán az aktió megindítását javasolja, valamint Veszprém — Tapolca — keszthelyi balaton part vasutnak kilométerenként 3000 forint utaló segélyezését, amely összeg vagy a konverzió utján, vagy új kölcsön felvételével fedezetnek s ennek törlesztése az utadoból történnek. A közgyűlés a javaslatot elfogadta azzal, hogy a konverzió kerezttelvétele esedgen az izz nyerről összegből fedeztetik az Alsó-Lendva — regedei és Alsó-Lendva — nagykanizsai h. e. vasutakra már törvényhatóságilag megszavazott segélyösszeg.

A munkaadók és a mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1898. évi 2-ik t.-cz. értelmében letesitendő közegei alapok szervezésére vonatkozó szabályrendelet tervezet, valamint a faiskolákról és a fásitásokról szerkesztendő szabályrendelet tervezetét a kiküldött bizottság betérjesztve, a bizottságok javaslatához képest a közgyűlés a szabályrendeletet megalkotta.

Bellatiné közseg képviselő testületének a táncvirgalmak után szedendő díjak és ezen díjakok hová fordítás tárgyában, Felső-Lakos, Alsó-Lakos, Gertyános, Hotticza, Kapeza és Kóoth szöveketköz közseg képviselő testületeinek egy körjegyző irnok általi rendszeresítése és fizetéseinek megállapítása tárgyában hozott határozatokat a közgyűlés jóváhagyta.

Mura-Csány közseg képviselő testületének a közseg szervezési szabályrendeletének módosítása tárgyában, Völgyfalva, Petesháza, Csente és Hosszszulfa közseg képviselő testületeinek az Alsó-Lendva — regedei vasut vonal segélyezés tárgyában hozott határozatait a közgyűlés jóváhagyta.

Csáktornyai nagyközség husvágási szabályrendelet a közgyűlés jóváhagyta, valamint Nyírad-közseg vadászati jogának tíz évre történt bérbeadására vonatkozó képviselőtestületi határozatot.

Csesztreg közseg vadászati jogának szabad kezűl történt bérbeadására vonatkozó képviselőtestületi határozatot a közgyűlés megemissitette s a vadászati jognak nyilvános árverés útján való kiadását elrendelte.

Az alsó-lendvai járás borellenző bizottságában Isó Ferenc tagjagi állásáról lemondván, helyette bizottsági tagul Karabélyos Elek választott meg.

A köröroskov fizetésének a vármegyei pénztárból folyóvá tetele tárgyában javaslat kidolgozása végett a vármegye alispánjának emlékelet alatt egy bizottság küldetelt ki. Hasolcson az alispán emlékelet alatt egy bizottság küldetelt ki a szabályrendelet tervezet készítése végett a szőlőművel, lisztharmat elleni védekezés, valamint a burgyonnyal a peronospora elleni védekezés tárgyában.

B-Füred közseg képviselőtestületének a Balatonparti vasutvonal, Kis-és Nagy-Palinea és Gumilicza közseg képviselőtestületének, továbbá Radamos közseg képviselőtestületének az Alsó-Lendva-regedei vasutvonal segélyezés tárgyában hozott határozatait a közgyűlés jóváhagyta.

Schwarz Gyula

butorgyáros kárpitos és diszítő
Varazsdon. (A városház mellett).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenemű kárpitos és diszítő butorokban
Elvállal avult butorok átdolgozását a legjutányosabb árakon.

Részletfizetésre árkülbözet nélkül.

Legolcsóbb és elismert szolid bevásárlási forrás.

472.1898. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíróság 1898. V. II. 112/3. p. számú végzése által Toplak Márton Brezoviczai lakos végrehajtható javára Hrascsán István ugyanottani lakos ellen 200 forint tőke, ennek 1898. évi június hó 21-től járó 8 százalék kamataja ugy járuléki erejéig erendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefogalt és 374 forint 00 krajczarra becsült egy kancazó, 1 kancaza csikó, különböző házi és gazdasági tár-

gyakból álló ingóságok nyilvános árverés után leendő eladatasá elrendeltetvén, ennek a helyszinén vagyis Brezoviczán fentvezeztnek lakánál leendő eszközésére 1898-ik év október hó 26-ik napjának délelött 10 órája határidőtül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi okt. hó 13-ik napján.

Vresits Elek,
kir. bírósági végrehajtó.

© Alapított 1841. évben ©

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Váltóüzlete

RESZVENY TŐKE 15 MILLIO FRT

TARTALEKALAP 11 MILLIO 300 000 FRT

Dorottya-utca 1. BUDAPEST Gizella-tér sarkán.

A NÁLUNK VÁSÁROLT
eredeti sorsjegyek
az
intézetünk bélyegzőjével
vannak ellátva.

NÁLUNK
vásárolt magyar osztály-
sorsjegyekre körülbelül
2 MILLIO
KORONÁT
NYERTEK!

Csak oly
nyerő-sorsjegyeket
váltunk be,
melyek nálunk vásároltattak.

Mi
== csak hivatalos ==
sorsolási jegyzéket
küldünk szét és pedig
mindjárt megjelenése után
felszólítás nélkül.

HÚZÁS 1898. NOVEMBER 17. és 18-án.

Az eddig mutatkozó a minden várakozást felülmúló kedvező húzási eredmén., melynek nagy része ép a mi feleinknek jutott — indit bennünket arra, hogy felhívjuk a figyelmet a most kezdődő

3-ik magy. kir. szab. osztályosorsjátékra

A játéktervezet vizsgálásánál mindenki feltétlenül meggyőződik arról, hogy ezen sorsjáték a legnagyobb nyerési esélyeket nyújtja.

A kibocsátott 100,000 drb sorsjegyből feltétlenül nyer 50,000 drb, tehát a fele.

A 3-ik sorsjáték egymást követő 6 osztályában összesen

13 MILLIO 160,000 korona

sorsoltatik ki, mely kizárólag a résztvevőknek jut.

A főnyeremény szerencsés esetben

1.000,000 (egy millió) korona.

A kiválóan előnyös és nyerési esélyekben bővelkedő játéktervezet folytán a magy. osztályosorsjátékot a külföldön is nagyon kedvelik és oly élénk az érdeklődés, hogy készletünk már nemsokára ki lesz merítve.

A ki tehát a most kezdődő III. magy. kir. osztályosorsjáték nyereményeiben részesedni kíván, sziveskedjék megbízását haladéktalanul hozzánk juttatni, mint-hogy sorsjegyeinket rendszerint már jóval a húzás előtt eladtuk.

A megbízás vétele után — a mennyiben készletünk tart — azonnal megküldjük a rendelt sorsjegyet.

**A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletének
osztályosorsjáték-osztálya.**

Az első osztályú sorsjegyek árai:

Egy egész	frt 6.—
Egy fél	frt 3.—
Egy negyed	frt 1.50
Egy nyolczad	frt .75

